

Gobe v dragi.

V kraški dragi
zrasle so gobe rjave
v tihem jesenskem dežju
iz mokre zemljé.

Zdaj proč je vročina:
gobe prave,
dobre in strupene
rodila je grude črnina.

Bahave, kričave —
so najbolj strupene,
a rjave, nič gizdane,
so slastne še posušene.

Mati nabrala dobrih bo gob,
a ti se varuj strupenih, otrok!
Zakaj so od sestre prirode bile vsajene
to vé že Bog.

One niso krive,
če rodé tudi nje božje njive,
one so za zgled,
kako para kričeča barba, kričeči svet.

Pojdi mimo njih, otrok, ne dotakni se jih,
teci pesem zapét,
ker si skritega strupa otel.

Gobe razpele so dežnike lične
po vsej dragi,
drugih cvetic tu ni
kot samo te čudne gospodične.
Gospodu slabo dajejo tudi gobe,
ko gmajne darujejo nam
ciklamne —
zadnje pušclce
za na grobe.

